

hed, efterføm et vilkaarligt Støn jo ikke er udelukket fra Bestemmelsen af Lærernes Virksomhed, og efterføm Troen paa egen Dygtighed tidt staaer i et omvendt Forhold til den virkelige Duelighed. Da de saakaldte Vinterlærere i Reglen ere meget knapt aslagte, har man fundet det rigtigst heller ikke at udelukke dem fra al Afgang til Alderstillsag. Man havde iøvrigt anseet det for meget ønskeligt, om man kunde have fastsat, at disse Alderstillsag skulde indtræde efter Forløbet af et vist Antal Aar. Men herved vilde det blive ubestemt, hvilken Sum, der vilde medgaae til Alderstillsag, og for at faae Samtykke til de Dpoffrelser, som Alderstillsagene vilde medføre, har man fundet det nødvendigt at begrænde deres Beløb til en bestemt Størrelse.

Til § 11.

Diemedet med Bestemmelsen om Skolepenge er hovedsagelig at forbedre Lærernes Kaar, men man nærer derhos ogsaa det Haab, at Forældrene, ved at betale for Børnenes Undervisning, skulde bevæges til at drage mere Omsorg for deres stadige Skolegang, end det ofte nu er Tilfældet. Iøvrigt er der saavel om Skolepengenes Størrelse som om deres Fordeling yttret høist forskjellige Meninger i de indkomne Betænkninger. Man har imidlertid ikke fundet sig foranlediget til at fravige, hvad der er foreslaaet i det foreløbige Lovudkast, men man har dog derhos anseet det for rettest at forbeholde Ministeriet større Frihed til at rette Bestemmelserne efter de locale Forhold.

Til § 13.

De foreslaaede Lønninger for Kjøbstads lærerne stemme med Hensyn til deres Størrelse overeens med Forslaget i det foreløbige Lovudkast, kun at 250 Rd. er blevet forhøjet til 300 Rd. Disse Forslag kunne vistnok ikke antages ganske, at tilfredsstille Kjøbstadslærernes Duffer. En meget stor Deel, om ikke alle Kjøbstadslærerne, have udtalt sig for, „at Lønnen for de ved en Kjøbstads Skoler ansatte Lærere bør stige med passende Mellemrum fra 125 Rd. og 50 Edr. Byg efter Capitelstart til 300 Rd. 80 Edr. Byg efter Capitelstart foruden fri Bolig og Brændsel“, og „at Løn-

nen for de Lærere, som have kirkelige Forretninger, bør bestemmes 100 Rd. høiere end anført, saavidt Embedets samlede Indtægt udgjør en saadan Sum, og at denne Forhøielse tillige indtræder efter et passende Aaremaal“. Men uagtet Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fra sit Standpunkt ikke kan andet end ansee det for ønskeligt, om man havde kunnet gaae noget videre, saa har dog Hensynet til Kommunernes oconomiske Lary, hvis Interesse det er et andet Ministeriums. Hver nærmest at varetage, lagt Hindringer i veien herfor. Den samme Aarsag har ogsaa bevirket, at man ikke har kunnet fastholde som ubetinget bindende Norm Bestemmelserne om Kjøbstadslærernes Lønninger, men har med Hensyn til Nedsættelse, som dog ogsaa paa den anden Side til Forhøielse, maattet forbeholde Administrationen en friere Raadighed. Lovgivningen for Kjøbstadernes Vedkommende bringes herved ogsaa i Overeensstemmelse med Grundsætningerne for Bestemmelsen af Lærernes Løn paa Landet (sfr. Anordningen af 29de Juli 1814 § 55).

Til § 14.

Bestemmelserne i denne Paragraph ere kun en yderligere Gjennemførelse af Pl. 22de Mai 1839 § 3. Da det sandsynligtvis kun er saa Tilfælde, i hvilke man behøver at opretholde Affortningen for Doffer og Accidentser, saa vil den foreslaaede Fremgangsmaade være den, der medfører mindst Uleilighed, ligesom den ogsaa har den Fordeel, ikke at gjøre det nødvendigt for Lærerne at indgive nogen Ansøgning for at blive fritagen for Affortningen.

Til § 16.

Saavel Lærerne som Fleertallet af de Dvende ønske ofte disse Præstationer forvandlede til en Korn- eller Pengeafgift. Men da denne Forandring ei kan gjennemføres for hele Skoledistrictet, med mindre alle de Dvende derom ere enige, saa synes en Bestemmelse, som den foreslaaede, hensigtsmæssig.

Til § 17.

Der er unegtellig forbundne visse Fordele med, at Sogneforstanderne optræve Naturalhjælperne og aflevere dem til Lærerne. Disse